

Magasinet

ett urval av veckans bästa läsning

Skjutningarna rasar – men vem har rätt om varför?

Antalet skjutningar i Sverige har rasat sedan 2022. Alla är överens om att något stort har hänt, men inte om varför. Här är de fyra förklaringarna, vägda mot vad statistiken faktiskt visar.

OCKSÅ I NUMRET

Så skiljer du vetenskap från åsikt i politiken 05

Därför är stadskrig krigföringens svåraste form 09

Det blev soligare, men solen är oskyldig 07

Kemilabbet har blivit en rad kod 11

FRÅN REDAKTÖREN

Veckans siffror: 8 nya artiklar publicerade.

Mest uppmärksammas: "Skjutningarna rasar – men vem har rätt om varför?"

Ämnen denna vecka: Samhällsvetenskap, Klimat och miljö, Fordon och transport, Energi, AI.

Peter Bergvall

REDAKTÖR, VETENSKAP FÖR ALLA

Innehåll

5 ARTIKLAR

SAMHÄLLSVETENSKAP · PETER BERGVALL

s. 03

Skjutningarna rasar – men vem har rätt om varför?

SAMHÄLLSVETENSKAP · PETER BERGVALL

s. 05

Så skiljer du vetenskap från åsikt i politiken

KLIMAT OCH MILJÖ · PETER BERGVALL

s. 07

Det blev soligare, men solen är oskyldig

SAMHÄLLSVETENSKAP · PETER BERGVALL

s. 09

Därför är stadskrig krigföringens svåraste form

AI · PETER BERGVALL

s. 11

Kemilabbet har blivit en rad kod

SAMHÄLLSVETENSKAP

Skjutningarna rasar – men vem har rätt om varför?

PETER BERGVALL · 26 JULI 2026 · 4 MIN LÄSNING

Något har hänt, och det syns tydligt i statistiken

För bara några år sedan sköts det nästan varje dag i Sverige. Nu kan det gå veckor mellan skotten. År 2022 registrerade polisen 391 skjutningar och 62 döda. Under första halvåret 2026 hade antalet fallit till 39 skjutningar och 8 döda. Det är den lägsta nivån sedan polisen började föra statistik 2017.

Men bilden är inte lika enkel som att allt blev bättre. Medan skjutningarna föll ökade sprängningarna kraftigt och nådde en topp så sent som 2025, med 189 detonationer. Först under 2026 vänder även den kurvan nedåt. Våldet minskade alltså inte i en rak linje. Det bytte också form.

Diagrammet visar hur de tre kurvorna rört sig sedan 2017.

Frågan alla ställer är varför skjutningarna föll så snabbt. Här går svaren isär. Fyra aktörer ger fyra olika förklaringar, och de kan inte alla väga lika tungt.

Polisen: vi blev bättre på att stoppa dåden

Polisens egen förklaring handlar om arbetssätt. Genom att dela information i realtid mellan lokala, nationella och internationella enheter säger sig myndigheten kunna avbryta planerade dåd innan de sker. En nyckelsiffra är uppkläringen, alltså hur stor andel av morden i kriminella nätverk som faktiskt klaras upp. Den har enligt polisen stigit från runt 20 till 30 procent till omkring 60 procent. Ju fler gärningspersoner som grips, desto svårare blir det för nätverken att utöva dödligt våld. Polisen lyfter också fram att fler vuxna, från föräldrar till butikspersonal, larmar när unga är på väg att dras in.

Regeringen: lagarna och verktygen gjorde skillnad

Den moderatledda regeringen pekar i stället på sin egen politik. Flera reformer i det så kallade Tidöavtalet nämns som orsak: längre straff, anonyma vittnen från 2025 och utökade möjligheter att avlyssna personer under 15 år i förebyggande syfte. En tydlig nedgång i statistiken under hösten 2025 sammanföll med den sista reformen. Regeringen framhåller också att över 200 svenska

kriminella greps utomlands under ett år, däribland ett femtiotal gängledare som tidigare kunnat styra morduppdrag från utlandet. Att en förändring i statistiken sammanfaller med en reform bevisar dock inte att reformen orsakade den. Det är en viktig skillnad att hålla i minnet.

Forskarna: var försiktig med tvärsäkra svar

Brottsförebyggande rådet, Brå, är mer återhållsamt. Myndighetens siffror visar att det dödliga våldet 2025 låg på den lägsta nivån sedan 2012, och att skjutningarna minskat flera år i rad. Men Brås utredare varnar för att övertolka. En del av förklaringen till att våldet över huvud taget exploderade var enligt dem en olycklig kombination av riskfaktorer som sammanföll vid fel tidpunkt, det som brukar kallas en **perfekt storm**. Skjutningar har dessutom en smittoeffekt, ett dåd föder ofta ett nytt, nära i tid och rum. När spiralen väl bryts kan nedgången gå fort, utan att någon enskild åtgärd behöver vara hela svaret.

Kriminologerna: våldet försvann inte, det bytte form

En fjärde förklaring handlar om förskjutning. När äldre, mer erfarna gängledare grips eller dödas tar yngre personer över. De har svårare att genomföra dödligt våld med skjutvapen, men lättare att placera ut en sprängladdning mot en fastighet. Det förklarar varför sprängningarna steg samtidigt som skjutningarna föll. Vissa kriminologer menar också att de gäng som blivit kvar

har konsoliderats, alltså att några stärkts på andras bekostnad, vilket ger färre öppna konflikter. Poängen de vill göra är att den underliggande brottsligheten, narkotikahandeln och pengarna, kan finnas kvar även när skotten tystnar. Gängens inflytande kan i stället ta sig mindre synliga uttryck, något **vi skrivit om tidigare**.

Så säker kan du vara

Det finns alltså inte ett svar, utan flera som delvis överlappar. Att polisen arbetar mer effektivt är väl belagt. Att internationella gripanden slagit mot nätverkens toppar är också tydligt. Att just strafflängderna är den avgörande faktorn är däremot omtvistat, eftersom effekten är svår att skilja från allt annat som hände samtidigt. Och att skjutningarna minskar betyder inte automatiskt att den organiserade brottsligheten gör det.

Det säkraste du kan säga är detta: kurvan har vänt, den vände snabbare än nästan någon trodde, och exakt varför kommer forskarna att bråka om länge än.

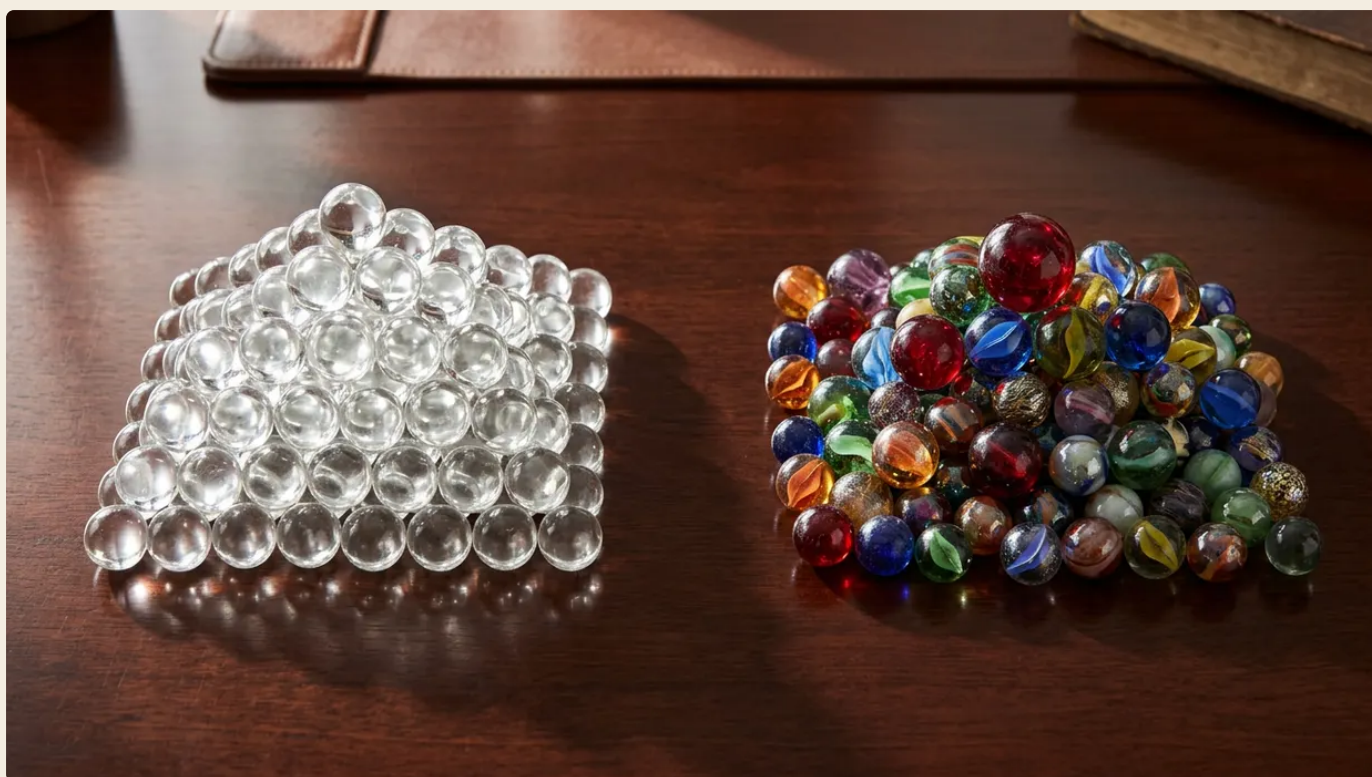
Källor

- Polismyndigheten: "Skjutningarna på historiskt låga nivåer" (2026) samt årsstatistik för skjutningar och sprängningar 2017-2026 - Brottsförebyggande rådet (Brå): Konstaterade fall av dödligt våld 2025 - Fokus: "Det svenska gängvåldet - fortfarande en gåta för experterna" - TV4 Nyheterna och Dagens.se: sammanställningar av polisens årsstatistik för 2025

SAMHÄLLSVETENSKAP

Så skiljer du vetenskap från åsikt i politiken

PETER BERGVALL • 22 JULI 2026 • 3 MIN LÄSNING

Meningen som borde få dig att höja på ögonbrynen

"Forskningen visar." Så inleds argument från nästan varje håll i politiken. Problemet är att de flesta politiska strider inte handlar om fakta alls. De handlar om värderingar, klädda i vetenskaplig språkdräkt. När du väl ser skillnaden kan du inte sluta se den.

Knepet är att ställa en enkel fråga till varje politiskt påstående. Skulle det här kunna vara **falskt**? Alltså, finns det en mätning eller ett experiment som i princip kunde visa att påståendet är fel? Om svaret är ja, är det ett faktapåstående. Om svaret är nej, är det en värdering. Vetenskapen kan avgöra det första. Det andra måste du avgöra själv.

Tre sorters påståenden

De flesta politiska mål går att sortera i tre lådor.

I den första ligger påståenden om hur verkligheten faktiskt ser ut. "Kärnkraft är farligt" är ett sådant. Det går att pröva. Räknar du dödsfall per producerad mängd energi hamnar kärnkraften kring 0,03 dödsfall per terawattimme, ungefär i nivå med vind och sol.

Det gäller även när du räknar in Tjernobyl och Fukushima. Kol ligger på flera hundra gånger mer. Vad du sedan tycker om kärnkraft är en annan fråga, men själva farlighetspåståendet är antingen sant eller falskt, och data pekar tydligt åt ett håll.

I den andra lådan ligger påståenden om att ett visst medel leder till ett visst mål. Här bor mycket av det som låter vetenskapligt men är osäkert. "Sänkt reduktionsplikt är förenligt med klimatmålen" är ett exempel. Reduktionsplikt är kravet att blanda in förnybara bränslen i bensin och diesel. Regeringens egna beräkningar visade att en sänkning ger flera miljoner ton högre utsläpp, och ansvariga myndigheter hittade inget styrmedel som kunde ersätta effekten till 2030. Målet att sänka utsläppen krockar alltså med medlet. Det är inte en åsikt, det är aritmetik.

I den tredje lådan ligger de rena värderingarna. Hur mycket ska framtida generationer väga mot din plånbok idag? Är biologisk mångfald viktigare än billig mat? Ingen mätning i världen svarar på det. Här tar vetenskapen slut och demokratin tar vid.

Fällan: en värdering utklädd till fakta

Den svåraste sorten är den som blandar ihop lådorna med flit. Ta frågan om ekologiskt jordbruk är bättre för klimatet. Svaret beror helt på hur du mäter. Räknat **per hektar** har ekologiska odlingar

ofta lägre utsläpp och mer biologisk mångfald. Räknat per kilo mat suddas fördelen ut, eftersom skördarna är lägre och samma mängd mat kräver mer åkermark. En genomgång av livscykelanalyser, alltså studier som följer en produkt från jord till bord, hittade ingen tydlig skillnad i klimatpåverkan per kilo.

"Ekologiskt är bättre för klimatet" är därför inte ett rent faktapåstående. Det är en värdering, om du föredrar mångfald per åker framför effektivitet per tallrik, förklädd till fakta. Fyradagarsveckan är ett liknande fall. Att den ökar välmåendet är väl belagt. Att den bevarar produktionen i hela ekonomin är däremot svagt underbyggt, eftersom försöken oftast gäller självvalda kontorsföretag. Påståendet "det funkar" gäller en sak men säljs som en annan.

Frågan som är värd mer än svaret

Nästa gång du hör "forskningen visar", stanna vid tre frågor. Är detta ett påstående som skulle kunna vara falskt? Handlar det om vad som är sant, eller om att ett medel faktiskt ger ett visst

resultat? Eller är det egentligen en värdering om vad som är viktigt?

Poängen är inte att avgöra vem som har rätt. Poängen är att se vilken sorts fråga du har framför dig. För värderingar ska du inte kräva vetenskapliga bevis, de handlar om vad du tycker att samhället ska prioritera. Men faktapåståenden ska du våga syna, oavsett vilket parti som uttalar dem. Den som håller isär de två lådorna blir svårare att lura. Och det gäller åt precis alla håll på den politiska skalan.

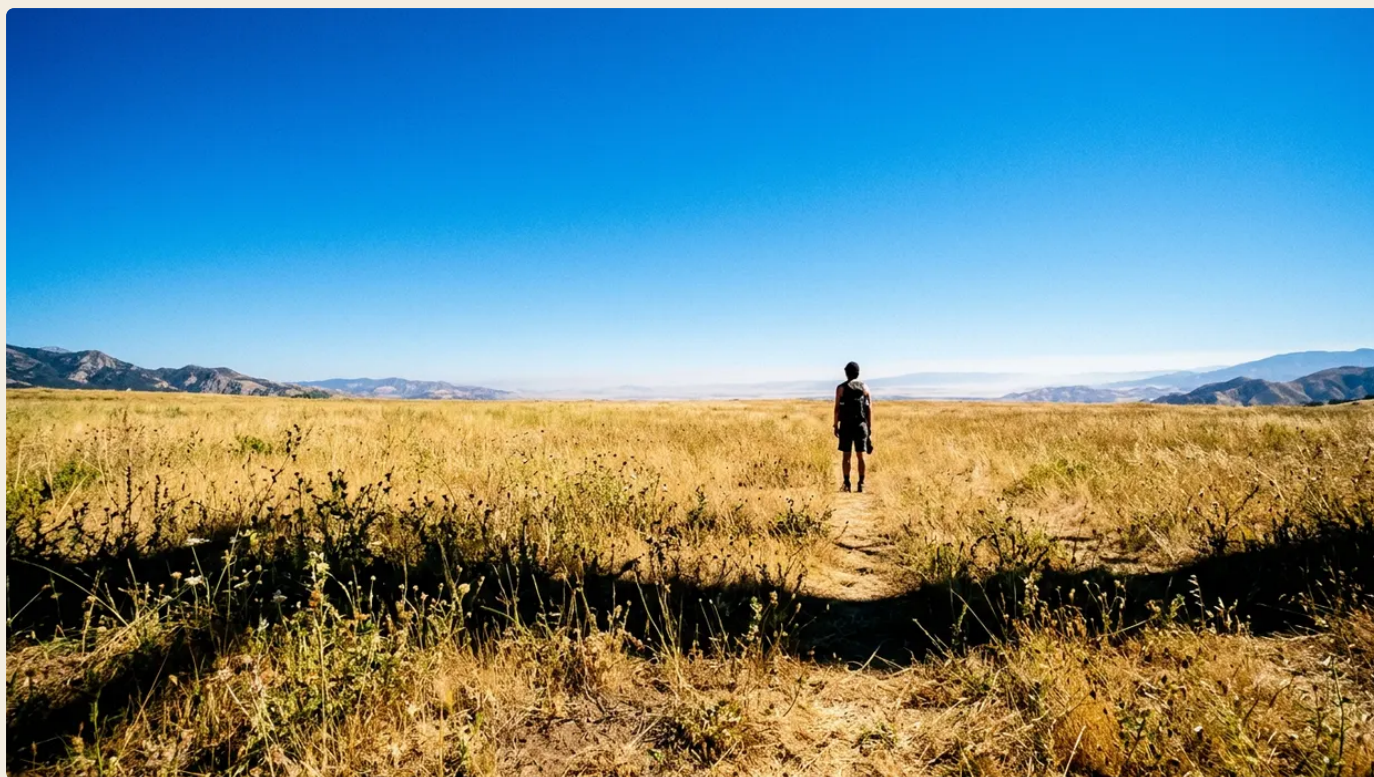
Källor

- Our World in Data, "Death rates per unit of electricity production" - Regeringen, promemoria om sänkning av reduktionsplikten; Trafikanalys remissyttrande - Communications Earth & Environment (2024), livscykelanalys av ekologiskt och konventionellt jordbruk - Nature Human Behaviour (2025), studie av fyradagarsvecka

KLIMAT OCH MILJÖ

Det blev soligare, men solen är oskyldig

PETER BERGVALL • 26 JULI 2026 • 3 MIN LÄSNING

Solen står högre på himlen, i statistiken

Sedan mitten av 1980-talet har solljuset vid marken i Sverige ökat med ungefär tio procent. Det är ingen inbillning.

Sommaren 2018 slog Stockholm rekord med 2254 soltimmar, det högsta sedan mätningarna började 1908. Samma sommar var rekordvarm, med värmeböljor och torka.

Så det ligger något i känslan att det blivit soligare. Frågan är vad det betyder. Är det solen som värmer oss mer nu?

Svaret är nej. För att förstå varför behöver du skilja på två saker som låter lika men inte är det.

Två sorters sol

Den första är solens egen effekt. Det är hur mycket energi solen skickar ut, mätt högt ovanför atmosfären. Forskare kallar det total solinstrålning. Den siffran har inte ökat sedan 1980-talet. Om något har den sjunkit en aning, samtidigt som jorden blivit varmare. Solen och temperaturen rör sig alltså åt olika håll.

Den andra är solljuset som faktiskt når ner till marken. Det kallas globalstrålning, alltså all solenergi som träffar en yta på jorden.

Det är den som ökat. Och den kan öka utan att solen själv ändrar sig, om luften mellan solen och marken blir klarare.

Det är precis vad som hänt.

Renare luft släpper fram mer sol

Tänk dig ett smutsigt fönster. Du byter inte lampan, men putsar glaset, och ändå blir det ljusare inne. Ungefär så fungerar atmosfären.

Mellan 1950- och 1980-talet blev det faktiskt mörkare vid marken i stora delar av världen. Forskarna kallar perioden global dimming, ungefär global förmörkning. Orsaken var **aerosoler**, alltså små partiklar av sot och svavel som fabriker och bilar släppte ut. Partiklarna kastade tillbaka solljus innan det nådde ner.

Sedan 1980-talet har det vänt till **global brightening**, en global uppljusning. Vi började rena luften. Svavelutsläppen i Europa föll kraftigt, med uppåt 60 procent. När partiklarna försvann kom mer sol fram. I Sverige förklaras ökningen både av renare luft och av somrar med mindre moln.

Med andra ord: den extra solen är till stor del något vi själva ordnat, genom att sluta smutsa ner.

Den värmer, men inte hela jorden

Mer sol vid marken ger förstås värme. I Europa har det spelat roll. Kontinenten har blivit ungefär en grad varmare sedan 1980, mer än växthusgaserna ensamma borde ge. Den renare luften har skyndat på uppvärmningen här.

Men det förklarar inte den globala uppvärmningen. Två spår avslöjar det.

Det första har du redan mött. Solens egen effekt står still medan temperaturen stiger. En starkare sol finns helt enkelt inte i mätningarna.

Det andra är ett slags fingeravtryck. Låg solen bakom uppvärmningen borde dagarna värmas snabbare än nätterna, eftersom solen bara lyser på dagen. Men nätterna värms lika fort. Dessutom kyls den höga luften, stratosfären, samtidigt som marken värms. En piggare sol skulle värma hela luftlagret. Det mönstret är i stället växthuseffektens signatur, värme som stängs inne av gaser som koldioxid.

Den ökade solen vid marken är alltså verklig, och den bidrar lokalt. Men den är en följd av hur vi ändrat luften, inte en oberoende orsak som kan ersätta växthusgaserna.

En tanke att bära med dig

Här finns en obekväm knorr. Ju renare vi gör luften, desto mer av växthusvärmens träder fram. Smutsen har i tysthet dämpat en del av uppvärmningen, och när den städas bort syns mer av det som annars doldes. Samma sak hände när världen tvättade svavlet ur fartygsbränslet, vilket **gav en mätbar knuff uppåt för temperaturen**.

Det är ingen anledning att sakna smutsen. Partiklarna skadar hälsan och kortar liv. Men det förklarar varför en klar sommardag kan kännas varmare än förr. Att det blivit soligare är sant. Att solen skulle vara boven är det inte.

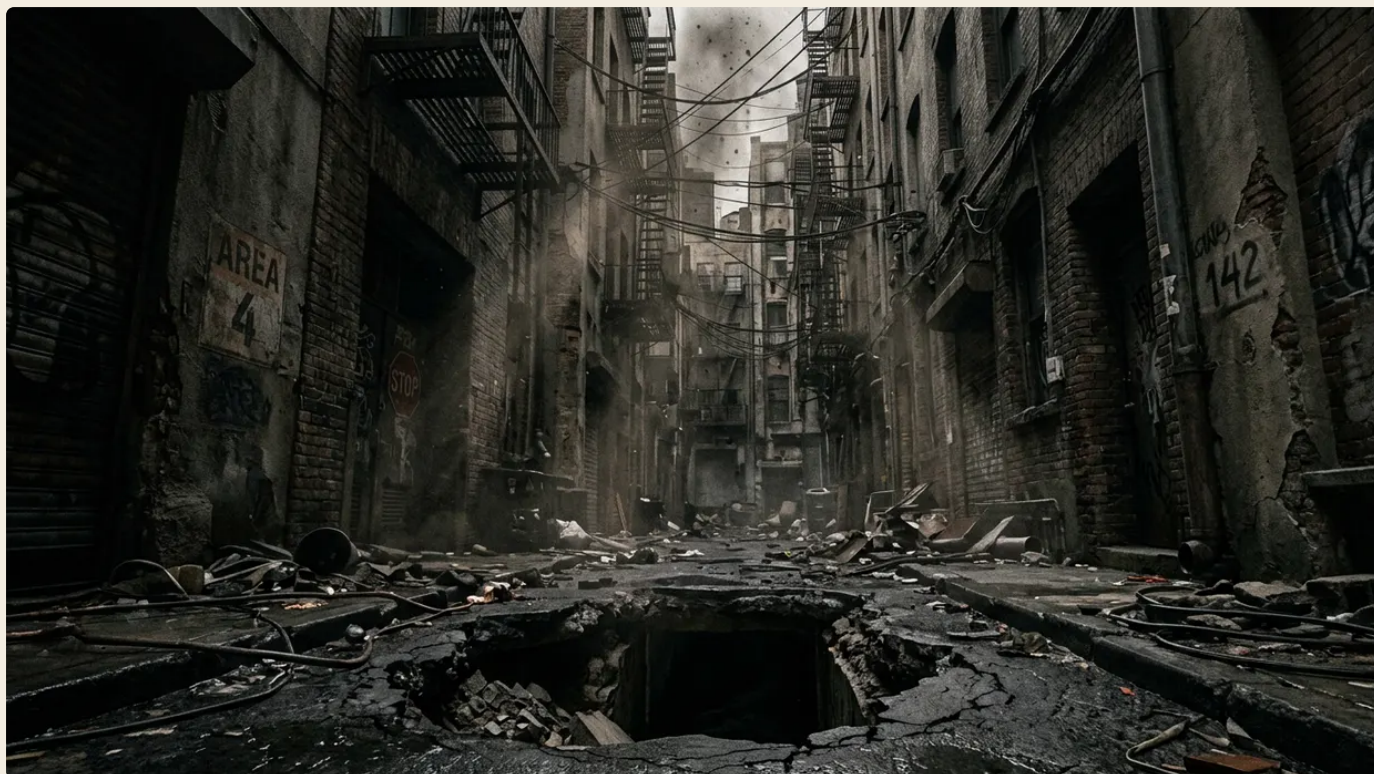
Källor

- SMHI: Solstrålning i Sverige sedan 1983 - Wild, M. (2009): Global dimming and brightening: a review, Journal of Geophysical Research - Ruckstuhl et al. (2008): Aerosol and cloud effects on solar brightening and the recent rapid warming, Geophysical Research Letters - Philipona et al. (2009): How declining aerosols and rising greenhouse gases forced rapid warming in Europe, Geophysical Research Letters - NOAA Climate.gov (2025): Climate Change: Incoming Sunlight

SAMHÄLLSVETENSKAP

Därför är stadskrig krigföringens svåraste form

PETER BERGVALL • 22 JULI 2026 • 3 MIN LÄSNING

Ett vägnät längre än remsan självt

Gazaremsan är bara omkring fyra mil lång. Ändå uppskattar israeliska försvarskällor att tunnelnätet under den mäter mellan 56 och 72 mil. Det är som att gräva ner sträckan Stockholm till Kalmar under en yta mindre än Öland.

I nätet upptäcktes över 5 000 nedgångsschakt. Bygget lär ha slukat tusentals ton betong och stål och kostat tiotals miljoner dollar. Där kunde Hamas flytta folk och vapen, lagra raketer och gömma ledningscentraler, helt utom synhåll för israeliska drönare och stridsflyg. De berömda Cu Chi-tunnlarna under Vietnamkriget mätte i jämförelse drygt 21 mil.

Staden åter upp det tekniska övertaget

En modern armé bygger sin styrka på att se långt, träffa på avstånd och röra sig snabbt. I en stad krymper allt det. Sikten tar slut vid nästa husvägg. Stridsvagnar blir sårbara i trånga gränder. Flyget kan inte skilja en beväpnad försvarare från en familj i samma trappuppgång.

Militärer kallar det här för **strid i bebyggd terräng**. Tumregeln säger att en anfallare brukar behöva tre gånger fler soldater än försvararen för att lyckas. I stadsmiljö räcker sällan ens det, och åtgången av ammunition kan bli fyra gånger så hög som ute på öppen mark. Varje raserat hus blir dessutom en ny skyttegrav för den som försvarar.

Men är det verkligen staden i sig?

Här blir det vetenskapligt intressant, för forskarna är oense. Den vanliga bilden är att staden alltid gynnar den som försvarar. Men Dupuyinstitutet, som gått igenom fler verkliga strider än nästan någon annan, hittar inget sådant mönster. Stadsterräng verkar inte gynna försvararen mer än annan terräng, kanske till och med mindre.

Andra militärteoretiker menar att fördelen inte sitter i tegel och betong. Den tillfaller i stället den sida som är bäst på rörlighet och ledning. Det som ändå håller genom historien är enklare än så. Städer minskar värdet av att vara fler, ha bättre vapen och mer disciplin. Och civila mitt i elden tvingar fram en återhållsamhet som annars inte funnits.

Tunnlarna vänder på styrkeförhållandet

Tunnlarna förstärker just detta. De gömmer försvararen från sensorer, flyg och den AI-styrda målinriktning som annars ger Israel ett förkrossande övertag, något du kan läsa mer om i **det mest datadrivna kriget i historien**. Att förstöra tunnlar går långsamt. Efter flera veckors strider hade bara mellan 20 och 40 procent av nätet slagits ut.

Skälet är obekvämt konkret. Innan en tunnel kan sprängas måste den kartläggas och sökas igenom efter gisslan, och gångarna kan vara minerade. Ett vapensystem värt miljarder hjälper föga mot en motståndare som helt enkelt befinner sig någon annanstans, en våning ner i marken.

Den svagare väljer terrängen med flit

Det här är ingen tillfällighet, utan en logik. En militärt underlägsen part väljer medvetet den miljö och de metoder som suddar ut

motståndarens försprång. Det brukar kallas **asymmetrisk krigföring**. Ju mer högteknologisk den starkare sidan är, desto större blir lockelsen att dra ner striden i gränder och tunnlar, där avancerad teknik plötsligt väger lätt.

Det är en av förklaringarna till att stadskrig återkommer i vår tid, från Mosul till Bachmut till Gaza. Inte för att städer är lätta att försvara, utan för att de är platsen där den underlägsne har mest att vinna och den överlägsne mest att förlora.

Källor

- Institute for the Study of War samt IDF:s egna uppskattningar av tunnelnätets omfattning (2024) - Modern War Institute, West Point, om strid i bebyggd terräng och styrkeförhållanden - The Dupuy Institute, studier av stadsstrider och försvararens verkliga fördel - Wall Street Journal, rapportering om andelen förstörda tunnlar - FN:s OCHA samt historiska jämförelser (Cu Chi-tunnlarna, slaget om Mosul)

AI

Kemilabbet har blivit en rad kod

PETER BERGVALL • 20 JULI 2026 • 4 MIN LÄSNING

Du skriver experimentet, roboten kör det

Tänk dig att du vill testa hundra kemiska reaktioner. I ett vanligt labb står du själv vid bänken i veckor. I ett så kallat cloud lab gör du något annat. Du skriver experimentet som kod, trycker på en knapp och skickar iväg det. Någonstans, ofta i en annan världsdal, tar robotar över. De doserar, blandar, värmer och mäter, exakt som din instruktion säger. Några dagar senare ligger resultaten i din databas.

Det största företaget i branschen heter Emerald Cloud Lab. Deras anläggning i Austin i Texas har över 200 olika typer av instrument uppkopplade. Där finns vätskekromatografi, masspektrometri och NMR, verktyg som mäter exakt vad ett prov innehåller. Du når dem alla genom ett gränssnitt i webbläsaren.

Ett labb du hyr per experiment

Poängen är att du aldrig äger utrustningen. Du hyr den, experiment för experiment. Det liknar hur du inte längre köper en egen server för att driva en hemsida, utan hyr datorkraft i molnet. Därav namnet **cloud lab**.

För att det ska fungera måste varje experiment beskrivas exakt. Emerald löste det med ett eget språk, Symbolic Lab Language. I det blir en laborationsmetod en rad funktioner som du kedjar ihop, precis som i vanlig programmering. En robot läser inte mellan raderna. Den gör exakt det du skrev, varje gång. Det är själva vitsen.

Varför någon byggde detta

Idén föddes ur frustration. D.J. Kleinbaum och Brian Frezza startade 2010 ett bolag som skulle ta fram antivirala läkemedel. De tröttnade på att utrustning från olika tillverkare gav data i olika format, och att experiment var svåra att upprepa. Så de byggde en gemensam mjukvara som styrde alla instrument och sparade varje detalj. Läkemedlet kom i skymundan. Plattformen blev själva produkten.

Det handlar alltså inte bara om bekvämlighet. Det handlar om **reproducerbarhet**, att ett experiment ska gå att göra om och ge samma svar. I forskning är det förvånansvärt svårt. När en maskin sparar varje temperatur, volym och tidsstämpel automatiskt, blir experimentet dokumenterat på ett sätt som en människa sällan orkar med.

Vad du vinner, och vad du inte ser

Det mest omvälvande är vem som får tillgång. En liten startup kan driva avancerad kemi utan att bygga ett eget labb för miljoner. En student kan köra riktiga experiment på distans. Carnegie Mellon University byggde tillsammans med Emerald världens första cloud lab på ett universitet, som del av en satsning på 250 miljoner dollar. Under pandemin fick studenterna labberfarenhet trots att campus var stängt.

Men något går också förlorat. När du inte står vid bänken ser du inte fällningen i botten av kolven, lukten som avslöjar en sidoreaktion, den lilla avvikelser som en van kemist reagerar på. Du får data, inte känsla. Och du måste lita på att maskinen tolkade utfallet rätt, vilket inte alltid är självklart. Just därför blir frågan om hur vi **granskar och litar på forskningsresultat** ännu viktigare när ingen människa längre var i rummet.

Från fjärrstyrt till självkörande

Nästa steg är redan här. I ett vanligt cloud lab är det du som bestämmer vilket experiment som ska köras härnäst. I ett självkörande labb tar en AI över även det beslutet. Den analyserar resultatet, gissar vilket experiment som är mest lärorikt att prova

sedan, och skickar iväg det, dygnet runt. Forskare vid Berkeley och North Carolina State University har visat att sådana system kan samla in mångdubbelt mer data än förr, och leta efter nya material långt snabbare än en människa hinner. Då närmar vi oss det läge där **forskaren inte längre är människa**.

Kemin har alltid krävt händer, tålmod och en fysisk plats. Nu blir den något du kan skriva, skicka och skala upp, som vilken kod som helst. Vad du väljer att fråga börjar väga tyngre än var du råkar befinna dig.

Källor

- Emerald Cloud Lab, "How Cloud Laboratories Work" samt "Scientific Instrumentation" (emeralcloudlab.com) - Carnegie Mellon University, "CMU and Emerald Cloud Lab to Build World's First University Cloud Lab" (2021) - Szymanski, N. J., Ceder, G. m.fl., "An autonomous laboratory for the accelerated synthesis of inorganic materials", Nature 624 (2023) - Delgado-Licona, F., Abolhasani, M. m.fl., "Flow-driven data intensification to accelerate autonomous materials discovery", Nature Chemical Engineering (2025) - Arias m.fl., "Scientific Discovery at the Press of a Button: Navigating Emerging Cloud Laboratory Technology", Advanced Materials Technologies (2024)

Veckans övriga artiklar

3 texter till från veckan – läs dem på vetenskapforalla.se

01

FORDON OCH TRANSPORT · PETER BERGVALL

Så vände New York dödsbränderna från elcyklar

År 2023 dödade batteribränder 18 människor i New York. Ett år senare var siffran nere på sex, trots att det brann ungefär lika ofta. Vad var det staden gjorde rätt?

02

ENERGI · PETER BERGVALL

Salt, järn och kokosskal ersätter litiumet

Ett natriumjonbatteri innehåller inget litium, ingen kobolt och ingen nickel. I stället bygger det på några av de vanligaste ämnena på jorden. Frågan är vad det gör med Europas beroenden.

03

AI · PETER BERGVALL

Från hem-PC till hem-chatt: får alla vara med?

1998 gav staten en miljon svenskar sin första dator och lyfte en hel generations digitala kompetens. Nu upprepas historien med AI, fast med en avgörande skillnad. Och en riksdagsmotion vill göra om det på riktigt.